

Orbán Viktor beszéde a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara gazdasági évnyitó rendezvényén

2021. február 4. Budapest

Elnök Úr!

Köszönöm szépen.

Kedves Mihály, tisztelt Pénzügyminiszter Úr! Tisztelt Érdeklődők! Kedves Kamarai Tagok!

Én kettő dolgról fogok most beszélni. Először megvonom a gazdaságvédelmi akciótervnek a mérlegét. A gazdaságvédelmi akcióterv 2020 márciusában indult, és 2021. január 1-ig tartott. Ezek után ismertetni fogom a gazdaság újraindítási akciótervének a lényegét. A gazdaság-újraindítási akcióterv három ütemben valósul majd meg, erről majd hosszabban is beszélek később, az első ütem január 1-jén indult, és április 1-ig tart, a második ütem április 1-től indul, július 1-ig tart, és a gazdaság-újraindítási akcióterv harmadik üteme 2021. július elején indul, és nagyjából 2021 októberéig tart majd. Ugye, ez két akcióterv: gazdaságvédelmi és gazdaság-újraindítási. A gazdaságvédelmi akciótervet lezártuk, azt is mondhatnám sportnyelven, hogy a gazdaságvédelmi akcióterv volt a védekezés, és a gazdaság-újraindítási akcióterv pedig a támadás.

Most először röviden a gazdasági védekezés, a gazdaságvédelmi akcióterv mérlegéről. Mindannyian tudjuk, hogy nagy reményekkel fordultunk rá a 2020-as évre. Ezek nem voltak légből kapott remények, hiszen a 2010-es évek úgy, ahogyan a kamara elnöke és a pénzügyminiszter úr ezt bemutatta, kifejezetten biztatóak voltak Magyarország számára. Olyan rekordokat is el tudtunk érni a gazdaságban, amelyeket korábban nem. Ez azt jelentette, hogy amikor a vírusválság beütött, amikor a járvány beütött, akkor a magyar költségvetési hiány, hála a pénzügyminiszter úrnak, alacsony volt, az államadósság korlátok között volt tartva, és csökkenő tendenciát mutatott, hála a pénzügyminiszternek és a jegybankelnöknek. A foglalkoztatottság, tehát a dolgozó emberek száma rekord magas volt, hála egyébként a vállalkozóknak, és így a gazdasági iparkamara elnökének is. A jövedelmek növekedtek, ennek megfelelően csökkent a szegénység, és a befektetésvonzó képessége Magyarországnak kifejezetten, még nemzetközi összehasonlításban is magas volt. Azonban beütött a járvány, és

2020 nem a 2019-es év folytatása lett, amiben egyébként mindannyian reménykedtünk, hanem egy teljesen új korszakot nyitott meg; a védekezés korszakát nyitotta meg Magyarországon. Ez a válság nem tudta ugyan ledönteni a lábáról a magyar gazdaságot, mert jó kiindulópontunk volt, tehát egy erős magyar gazdaság nézett farkasszemet ezzel a válsággal, de kétségkívül gúzsba kötött bennünket, és egy nagy gyomrost adott a magyar gazdaságnak, és ahogy az lenni szokott, az ember ilyenkor lelassult. Az a veszély is fenyegetett bennünket, hogy úgy, mint régen, a marháknak a szarvát odakötözték a lábukhoz, azt hiszem, ez a lenyűgözés kifejezés, aminek a jelentéstartalma ma már egészen megváltozott, de a nyűg az nyűg, tehát attól tartottunk, hogy odakötik a fejünket a lábunkhoz, ami azt jelenti, hogy mozdulni sem tudunk majd. Ez nem következett be. Egyetértek a kamara elnökének azon véleményével, hogy még a válság nehéz pillanataiban is a magyar gazdaság tekintélyes része működött, egy fontos része jól működött, és volt egy része, amely szinte teljesen megállt, elsősorban ami a szolgáltatásokhoz, turizmushoz, szállás iparághoz kapcsolódott. Így vágunk tehát bele a védekezési tervbe, a védekezési tervnek a végrehajtásába.

Milyen eszközöket használtunk? Az akcióterv, a gazdaságvédelmi akcióterv keretében először is hitelmoratóriumot vezettünk be. Ez egy csúnya, semleges szó, ennek a fontosságát maga a kifejezés nem adja át nekünk, de tudnunk kell, hogy 50 ezer kis- és középvállalkozónak adtunk segítséget, és számos magyar háztartásnak, egymillió fő fölötti háztartásnak is segítséget adtunk. Összességében pedig 3.000 milliárd forint maradt így a családok, illetve a vállalkozók zsebében. Ezt majd később ki kell fizetni, de nem most, a válság idején. Bértámogatást nyújtottunk. A legnehezebb ágazatoknál átvállaltuk a bérek felét, és elengedtük a szociális hozzájárulási adót, a pénzügyminiszter úr nehéz szívvel bár, de lemondott erről a bevételről, és felére csökkentettük az iparüzési adót, amit még nehezebb szívvel, de szintén el kellett fogadniuk az önkormányzatoknak is. Adtunk beruházási támogatást 1.434 magyarországi vállalkozásnak azért, hogy megtartsák a munkahelyüket. A mi számításaink szerint ezzel 280 ezer munkahely megtartásához járultunk hozzá, és több tízezret létrehozottunk. Fontos, és köszönetet szeretnék mondani az elnök úrnak, mármint a kamara elnökének, hogy a KAVOSZ által kezelt Széchenyi-kártyaprogram is rugalmassá vált, támogatásokat állítottunk mögé, fogunk adni majd a következő időszakban is, és a Széchenyi-kártyán keresztül nyújthattunk sok munkaadónak segítséget. Olcsó hitelekkel is megbombáztuk a piacot, ezeknek egy tekintélyes részét a vállalkozások föl is vették. Azt is mondhatom, hogy hatalmas források áramoltak a válság ellenére vagy éppen azért a magyar

gazdaságba. És ha egy mérleget vonok, akkor azt tudom mondani Önöknek, hogy a gazdaságba áramlott források több mint fele, tehát több mint fele a mikro- és kisvállalkozásokat, tehát elsősorban a magyarokat segítette. Nehéz megvonni egy miniszterelnöknek egy gazdaságvédelmi akcióterv mérlegét anélkül, hogy ne vádolnák politikai elfogultsággal. Ez kétségkívül így van, hiszen mégiscsak a saját munkánkról kell véleményt mondani. Igyekszem a lehető leghatározottabban fogalmazni, és egy objektív kritériumot kiválasztani, ami alapján megítélhetjük a gazdasági védekezés sikerét. Szerintem a gazdaságban a legfontosabb a munka, mert ha munka van, minden van; munka meg akkor van, ha van munkahely. És az a tény, hogy decemberben Magyarországon ugyanannyian dolgoztak, tehát 2020 decemberében ugyanannyian dolgoztak Magyarországon, mint egy évvel korábban, tehát a válságot megelőzően, 2019 decemberében, ez önmagában jól mutatja, hogy a védekezés elérte a célját, hiszen a védekezés célja a munkahelyek megtartása volt. Ez azt jelenti, hogy Magyarországon ma, a válság idején bekövetkezett hullámvészítés végén ismét elmondhatjuk, hogy több mint 4,5 millió honfitársunk dolgozik, munkából tartja fenn saját magát, ad kenyeret a családjának, és gondoskodik a gyermekeiről. Azt is mondhatjuk, hogy megőriztük azt a pozíciót – ezt az előbb itt néhány diagramon is láthattuk –, amit korábban kiharcoltunk a munkanélküliség elleni versenyben, és Magyarország megtartotta a kiemelkedően jó teljesítményét, mármint hogy Magyarországon a munkanélküliség a harmadik legalacsonyabb szinten áll az Európai Unióban. Kicsit zavar bennünket, hogy a csehek megelőznek bennünket, dolgozunk azon, mert az, hogy a németek megelőznek, az sem esik jól, de ehhez szokva van a magyar, hogy a németek bizonyos dolgokban előttünk vannak, azonban a cseheket mindenképpen szeretnénk utolérni, ezt egy regionális nemes versengésnek is látjuk. Holnap érkezik hozzánk egyébként Csehország miniszterelnöke, ahol majd igyekszünk még több tudást ellopni tőlük, mármint a tekintetben, hogy hogyan kell még jobban csinálni a munkahelyteremtés politikáját. Összességében tehát azt tudom mondani Önöknek, hogy elhárítottuk azt a rendkívül nagy kísértést, hogy a válság idején visszatérjünk a segélyalapú gazdaságra. Sokan szokták azt gondolni, hogy válság idején segélyeket kell osztani. Lehet, hogy ez célravezető bizonyos országokban, bizonyos körülmények között. Én Magyarországot nem ilyen országnak látom. Ha segélyeket kezdünk osztogatni, pillanatok alatt lecsökken a munkát vállalóknak a száma. A magyar gazdaságnak az egy sajátos adottsága, hogyha nem világos az emberek számára, hogy munkából jobban lehet megélni, mint segélyből, akkor hajlamosak arra, hogy inkább a segélyt válasszák. Szenvedett a magyar gazdaság ettől elég sokat, ezért mi nem tértünk vissza a válság ellenére sem a segélyalapú

gazdaságra, hanem maradtunk a munkaalapú gazdaságnak az ösvényén. És azt hiszem, hogy jól tettük, mert az előbb ismertetett foglalkoztatási adatok ezt alátámasztani látszanak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Önök is tudják, hiszen az előttem szólók is beszéltek róla, hogy a következő időszak gazdasági sikere összefügg a gazdaság újraindításának időpontjával, ahogy az emberek mondják, a nyitás, tehát a korlátozások eltörlésének időpontjával. Amikor az első hullámot sikerült legyűrnünk a nyár elejére, akkor egy nemzeti konzultációt indítottunk, ami arról szólt, hogy a következő időszakban milyen típusú válságkezelést támogatnak a magyarok. A nemzeti konzultáció az egyik legfontosabb politikai eszközünk, a kihívásokkal szembeni egyik legfontosabb fegyverünk. A nemzeti konzultáció arra jó, hogy egyetértési pontokat hozzunk létre. A hatalomról könyvtárnyi irodalom született már, ezres nagyságrendű a kötetek száma. A mi fölfogásunk szerint a politikai hatalom nem más, mint a közös cselekvés képessége, amikor sikerül rávennünk egymást, magunkat arra, hogy közösen cselekedjünk. Mi ezt nevezzük hatalomnak, és ennek az egyik legjobb eszköze a nemzeti konzultáció. A nyáron tartott nemzeti konzultációból világosan kiderült, hogy vannak dolgok, amiket az emberek kibírhatónak minősítenek, és vannak, amiket kibírhatatlannak. Kibírhatónak minősítették azt, hogyha bezárjuk a színházakat, a sportrendezvényeket, a mozikat, az éttermeket és a szállodákat, és kibírhatatlannak minősítették azt, hogyha be kell zárunk az óvodákat, az iskolákat és a munkahelyeket. Ezért az ősz során úgy védekeztünk, hogy ami bár kellemetlen, de kibírható, azt vállaltuk – ezek a mai korlátozások –, és ami kibírhatatlan lett volna, ott pedig fönttartottuk az élet szokásos rendjét. Nem zártunk be munkahelyeket, nyitva tartottuk az óvodákat, nyitva tartottuk az általános iskolákat, igaz, a középiskolákra ez már nem igaz, de azt gondoltuk, hogy a középiskolás gyermekekkel nem feltétlenül kell otthon maradni a dolgozó szülőknek, ezért mégiscsak kibírható lesz a számukra.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Fontos megemlítenem, hogy a jegybank is részt vett a gazdasági válság és járvány elleni küzdelemben. Azt kell mondanom, hogy összehangolt volt a kormányzati és a jegybanki válságkezelés. Ezt a tények úgy igazolják, hogy a lakossági megtakarítások még a válság idején is tovább emelkedtek. A moratórium, amit bevezettünk a hiteltörlesztésekre, a jegybankkal konzultálva, a legszélesebb és legsikeresebb volt Európában, a lakossági

hitelállomány továbbra is bővült, és a beruházási rátában is sikerült az élmezőnyben maradni. Erről is láthattak itt az előbb ábrákat. Összességében a magyar válságkezelés abban is eltért a nyugat-európaiaktól, hogy nem időszakos lazításokból és időszakos megszorításokból állt, hanem a nemzeti konzultáció eredményének megfelelően, a teljesen szabad korábbi életünket fölváltottuk egy közösen kialakított, korlátozásokra épülő élettel. Ebben vagyunk most. És emellett kitarítottunk. Önök is láthatják, hogy egyes országok időnként lazítanak, akkor fölfutnak a fertőzési számok, aztán visszajönnek, ha sikerül, ez általában nem mindig sikerül, és sok száz ember életét is követelheti. A magyar rendszer ezzel szemben stabil volt, november elején bevezettük, mind a mai napig tart. A kérdés csak az, hogy mikor nyithatunk?

A gazdaságról beszélve tehát azt mondhatom, hogy a gazdasági védekezés, a gazdaságvédelmi akcióterv január 1-jével lezárult. Ezt azért nyilváníthatjuk lezártnak, mert januártól már van vakcina Magyarországon, és ezzel a járvánnyal szemben a vakcina segít a legtöbbit, és a vakcina széleskörű alkalmazása nyitja meg az új gazdasági időszakot, korszakot is. Ezért indítottuk el a gazdaság újraindítási akciótervét. Mikor indul újra maga az élet? Önök is tudják, hogy meghosszabbítottuk március 1-ig a mostani korlátozásokat. Úgy tervezzük, hogy február közepén indítunk konzultációt, most nincs annyi időnk, mint a nyáron volt, tehát nem a hagyományos formában, hanem inkább online, internetes módszerrel indítunk egy nemzeti konzultációt a nyitás kérdéseiről: egy lépés, több lépés, fokozatos, vagy teljes? – majd találkozni fognak az erre vonatkozó fölhívásokkal. Most csak annyit szeretnék mondani Önöknek, hogy ez a disputa, ez a konzultáció értelmes, mert van vakcina, van miről beszélni. Hiszen, ha van vakcina, akkor van beoltás, ha van beoltás, van védettség, ha van védettség, újra lehet indítani az országot is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Megismétlem, hogy a vakcinakérdés a kormány számára nem politikai kérdés. Nekünk mindegy, hogy a macska fekete vagy fehér, csak fogja meg az egeret, ezért nyugati vakcinát, keleti vakcinát is használunk, orosz, kínait, amerikai és angolt is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ezek után engedjék meg, hogy most a támadásról, vagyis a gazdaság újraindításának akciótervéről mondjak néhány szót. Az első szakasz január 1-jével indult meg, és április 1-ig

minden intézkedés hatályba is lép. Fölidézem azokat, ezekről Önök már hallhattak, amiket már megindítottunk. A lakásépítés áfáját 5 százalékosra csökkentettük. Adunk 6 millió forint kedvezményes hitelt a lakások felújításához, ebből 3 millió forint vissza nem térítendő támogatás. Nagyvonalú volt a pénzügyminiszter úr, addig osztott-szorzott, amíg végül is elfogadta ezt a programot, aminek a kigazdálkodása nem lesz egyszerű egyébként a költségvetés számára, de ha valami nem egyszerű, nem azt jelenti, hogy ne lehetne megoldani. És azt várjuk a pénzügyminisztertől, hogy ezt oldja is meg. Azt reméljük, hogy az új lakásépítésekben a húszezres számot el tudjuk érni, amivel elégedetlenek leszünk, mert oda szeretnénk visszatérni, ahol egyszer már voltunk, hogy évente 40 ezer lakás előállítására legyen képes az építőiparunk. Megkezdődött a 13. havi nyugdíj visszaépítése, válság ide, válság oda, ez majdnem három millió embert érint. És bejelentettük, hogy 2022. január 1-jétől, hála a pénzügyminiszter úr támogatásának, a 25 év alatti fiatalok személyijövedelemadó-mentességet kapnak. Erről most nem akarok hosszan beszélni, mert elvenné, fölemésztené a rendelkezésemre álló időt, csak érzékeltetni szeretném Önökkel, hogy a kormány úgy gondolkodik a fiatalokról, hogy van a gyermekkor, ami nagyjából a születéstől 14 éves korig tart, van a fiatalkor, amely 14-től 18 évig, és van a fiatal felnőttkor, amely 18-tól 25 éves korig tart. Azt szeretnénk elérni, hogy a születéstől kezdődően a gyeddel indulóan a 25 évnél fiatalabbak személyijövedelemadó-mentességével bezárólag egy olyan 25 első éve legyen a magyar fiataloknak, amelynek a végén azt mondhatják, hogy iskolázottak, tanultak, jól neveltek, értik a jövőjüket, akarnak élni a lehetőségeikkel, és 25 éves korban már a saját lábukra tudnak állni. Ez a magyar kormány az eszménye, hogy 25 éves korra legyenek olyan állapotban és erőben a fiataljaink, mindegy, hogy egyetemisták vagy szakmunkások, hogy 25 éves korban a fiatal felnőttből a családos felnőttek világába át tudjanak lépni, és meg tudjanak állni a saját lábukon. Aki nem áll a saját lábán, nem tudja eltartani a családot, ezért nem is lesz belőle igazán felnőtt. Ehhez kívánunk segítséget nyújtani, hogy ez minél hamarabb bekövetkezzen. Kényszer nincs, ha valaki tovább szeretne a fiatal felnőtt életkorban és életállapotban maradni, hát maradjon. A kormány azt a kötelességét, hogy a saját lábra állást minden eszközzel elősegítse, teljesíteni fogja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Még ennek az újraindítási akciótervnek az első szakaszához tartozik az is, hogy a kormány tegnap döntött egy új hitelkonstrukció bevezetéséről. Parragh elnök úr erről beszélt. Ezt a döntésünket megelőzte egy konzultáció a kereskedelmi és iparkamarával. Ennek az a lényege,

hogy tíz évre 10 millió forint erejéig 0 százalékos hitelt nyújtunk azoknak a kis- és középvállalkozásoknak, akik a gazdasági újraindítás lehetőségeivel egy kezdő összeg nélkül nem tudnának élni. Nyilván sokan megálltak, elsősorban a bajba jutott ágazatokban, ahhoz, hogy újra meg tudjanak indulni, nem elég a korlátozásoknak a föloldása, valami pénzügyi segítség is kell. A mikrovállalkozásoknak ez a 10 milliós hitel tíz évre 0 százalékos kamattal, három évig tartó moratóriummal, tehát csak három év után kell kezdeni törleszteni majd ezt a hitelt, segítséget jelenthet. Így fogunk elérkezni április 1-jéig. Ha február közepén lebonyolítjuk a konzultációt a nyitásról, akkor döntések születhetnek március 1-jével és április 1-jével vagy április 3-ával, ami a húsvét, és akkor már biztosan szabadabb életünk lehet, mint amilyen a mostani, ha addig fegyelmezetten tartjuk a szabályokat, és az elégedetlenség meg a fölszabadulni akaró energiák nyomása sem térít el bennünket a törvénytisztelő magatartástól.

Április 1-jén indul a második üteme a gazdaság-újraindítási akciótervnek. Itt a középpontban a felsőoktatás áll majd. A pénzügyminiszter mindig a legóvatosabb miniszterek közé tartozik a kormányban – ez így van jól –, ezért ő egy 1.500 milliárd forintos felsőoktatási fejlesztésről beszél, ami a reményeim szerint nem 1.500 milliárd lesz, hanem inkább 2.000 milliárd forint. Ennek a részleteit majd meg fogják ismerni. Április 1-ig az átalakulni akaró egyetemek át tudják magukat alakítani. A jogi bizonytalanságokat az átalakulás körül föl lehet számolni, stabilan tudnak állni a lábukon. Az új vezetők el tudják foglalni a pozícióikat, és április 1. után ennek a hatalmas pénzösszegnek, amelyet a felsőoktatás rendelkezésére bocsátunk, egy sokkal hatékonyabb fölhasználását remélhetjük, illetve várhatjuk el, mint ami a korábbi időszakokra jellemző volt.

És ha ezen túl vagyunk, akkor indul július 1-jétől a harmadik ütem. A harmadik ütem a nagy fejlesztéseknek az időszaka lesz; alapvetően zöldenergia, körforgásos gazdaság fölépítése, és a magyar gazdaság teljes digitalizálása, amire majd törekedni fogunk. Itt majd Önök láthatják azt a furcsa helyzetet, hogy Magyarország egyszerre lesz bizonyos kérdésekben erős ellenlábasa és legerősebb szövetségese az Európai Uniónak. Ugyanis a család hagyományos értékeinek védelme, amiből nem engedünk, és a migráció ügyében, amiben nem engedünk, ott erős ellenlábasi vagyunk az Európai Uniónak és Brüsszelnek és a brüsszeli bürokratáknak. Azonban ha zöld gazdaságról van szó, ha körforgásos gazdaságról van szó, ha digitalizálásról van szó, akkor mi vagyunk Brüsszel első számú szövetségese, a legszorosabb szövetségese, mert mi minden olyan intézkedést támogatni fogunk, és minden olyan forrást a kijelölt szempontok szerint fogunk fölhasználni, amelyek a zöldgazdaságot, a digitalizálást, egy új

zöldenergia-rendszert és egy körforgásos gazdaság kiépítését hozzák majd magukkal. Fontos pontja lesz ennek a szakasznak az, hogy be fogjuk jelenteni a következő nyolc-tíz évre szóló agrár- és vidékfejlesztési stratégiánkat is, sőt meg is indítjuk ennek az első pályázatait és akcióit. Arra készülünk, hogy a magyar vidék legnagyobb fejlesztési tervét tudjuk majd a közvélemény elé tárni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ennyit talán az újraindítási akciótetről. Van itt még azonban néhány kérdés, amit részben az előttem szólók hoztak fel, illetve tőlük függetlenül is forog a köznyilvánosságban, illetve a közbeszédben a nyilvánosság előtt, ezért szeretnék néhány megjegyzést még ezekhez hozzáfűzni. Ugyan az ENSZ statisztikáiban, ha gazdaságról van szó, nem feltétlenül bízunk meg a legjobban, de azért mégiscsak van egy komolysági szintjük, és azt kell mondanom, hogy ENSZ statisztikái szerint az elmúlt évben globálisan a beruházások 42 százalékkal estek vissza, miközben Magyarországon 140 százalékkal nőttek. Nagyon fontos megértenünk, hogy egy új világgazdasági korszak kezdődött a mostani év elejével, tehát a járvány után. Ugyanis nem az történik, hogy a bezárt gyárakat automatikusan újraindítják a világban, hanem az történik, hogy a bezárt gyárak új telephelyeit keresik. Ott fognak újraindítani gyárakat, függetlenül attól, hogy hol működtek a korábban bezártak, ahol ez a leginkább versenyképesen működtethető lesz. Ezért Magyarországnak be kell neveznie ebbe a versenybe. Ezért is van az, hogy a magyar gazdasági válságkezelés ebbe a globális versenybe való benevezésnek a jegyében fogant, vagyis versenyt futunk a külföldi beruházások Magyarországra hozataláért. Azt kell mondanom, hogy egy robusztus beruházás-ösztönzési programmal nevezünk be. Itt válik el leginkább a gazdaságpolitikai gondolkodás bal- és jobboldal között Magyarországon, mert mi beruházásokat és munkahelyeket támogatunk, ha válságról van szó, akkor is; a baloldali gondolkodás, ideértve a baloldali közgazdászokat is pedig mindig az adóemelés, az állami újraelosztás növelése és a segélyezés háromszögén belül képzelik el a gazdaságpolitikát, mi pedig ezen kívül.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A magyar gazdaságról, ha beszélünk, akkor a világban való elhelyezkedésünkről is szólni kell. Szimbolikus az az adatsor, amit most mondani fogok Önöknek, mert jól mutatja, hogy a gazdaságpolitika hol jelölte ki Magyarország helyét a világgazdaságban. A nagyberuházások

közül az elmúlt években a legtöbb – számosságát tekintve – Németországból érkezett, a legnagyobb beruházási értéket azonban kínai cégek hozták létre, a legtöbb munkahelyet pedig amerikai vállalatok létesítették az elmúlt másfél-két esztendőben. Ez jól mutatja, hogy hogyan egyensúlyoz, hogyan próbál letámaszkodni a magyar gazdaság a világgazdasági térben. Érdekességként szeretném elmondani Önöknek, hogy 2019-ben a legtöbb beruházás Koreából érkezett, 2020-ban pedig Kínából. És bizonyára látták, hogy néhány nappal ezelőtt Szijjártó Péter miniszter úr bejelentette a magyar gazdaságtörténet legnagyobb zöldmezős beruházását is, ami 681 milliárd forint értékű beruházás, és szintén koreai. Még egy megjegyzést szeretnék tenni az autóparral és a járműgyártással kapcsolatban. Szokás kritikaként fölhozni a magyar gazdasággal szemben, hogy túlságosan szorosan kötődik az autópárhoz. Igyekszünk több lábbon állni, de kétségkívül igaz, hogy az autópárral meghatározó része a magyar gazdaságnak. Itt azonban egy fontos változás történt az elmúlt két-három évben elsősorban Szijjártó Péter és minisztériuma vezette ezt az átalakulást. Ugyanis a hagyományos autópárról elmozdultunk, és az autópárral új generációjának előállításában próbál Magyarország vitézkedni, vagyis a hagyományos meghajtású autókra való átállás folyamatában meg akarjuk őrizni a korábban kivívott jelentős regionális pozíciókat. Ez egyébként eddig sikerrel járt. Reméljük, hogy a BMW debreceni beruházása is egy fontos állomása lesz ennek az átalakulásnak. Ami az exportunkat illeti, Magyarországról Önök pontosan tudják, hogy mekkora a mérete, azt is tudják, hogyha nem tudnánk bekapcsolódni a világgazdaságba, akkor a mi életszínvonalunk és gazdasági teljesítményünk töredéke lenne annak, mint amit most ismerünk. Ezért mindenfajta izoláció, elszigetelődés, a magyar gazdaság kiszakítására irányuló törekvés a világgazdaság szövetéből kifejezetten ellentétes a magyar emberek és a magyar gazdaság érdekével. Nekünk részt kell vennünk a világgazdaságban, exportálnunk kell, mert akkor tudunk több pénzt, több jövedelmet előállítani. A tavalyi évben a válság ellenére is a magyar export elérte a 100 milliárd eurós szintet, ezzel a világ 34. legnagyobb exportőre Magyarország úgy, hogy nekünk egyébként nincs nyersanyag-exportunk, mert nyersanyagunk egyáltalán nincs, a száz évvel ezelőtt történtek következtében. Ugyanakkor a lakosságszám tekintetében Magyarország a 94. helyen van a világban, az exportban pedig, mint mondtam, a 34. helyen, ez egy fantasztikus teljesítmény a magyar gazdaság részéről. A pénzügyminiszter úr tett egy megjegyzést arra nézve, hogy vajon a gazdasági válság miatt a gazdasági növekedési adatok 2020-ban mit mutatnak, milyen lesz a visszaesés egyik és másik országban. Nincsenek még végleges adataink, mert számos ország csak február 16-án teszi majd közzé az előzetes adatait. De van azonban tíz-egynéhány, amely ezt már megtette. Magyarországon is készülnek az erre vonatkozó kimutatások. Most én úgy látom,

pénzügyminiszter úr szavait kommentálva, hogy azt mondta, hogy 5 és 6 százalék között lesz majd a magyar gazdasági növekedés visszaesése 2020-ban. Én azt hiszem, hogy ez közelebb lehet az 5-höz, mint a 6-hoz, és szép helyet fogunk elfoglalni az európai ranglistán. Az előzetes adatok alapján jól látom, hogy Franciaországnál, Olaszországnál, Spanyolországnál, de Ausztriánál is a visszaesésünk érzékelhetően kisebb lesz, vagyis javul a relatív pozíciónk. Talán még a cseheket is meg tudjuk szorítani.

Van még egy dolog, amit rendszeresen megkérdeznek tőlem, vagy számon kérnek rajtam a magyar gazdasági élet szereplői, ez pedig az, hogy amikor a magyar gazdaságról beszélünk, akkor melyik magyar gazdaságról beszélünk. A magyarországi gazdaságról vagy a magyar emberek tulajdonában lévő gazdaságról, a magyar vállalkozások tulajdonában lévő gazdaságokról? Ilyen metszetben is rendszeresen követjük a pénzügyminiszter úrral a magyar gazdaságpolitika következményeit, hogyan alakul a magyarok tulajdoni aránya a saját gazdaságunkban. Talán emlékeznek rá, 2010-ben négy olyan szektort jelöltünk meg nemzetgazdasági stratégiai jelentőségűnek minősítve, ahol az volt a célunk, hogy a magyar tulajdoni arány mindenképpen haladja meg az 50 százalékot. Ilyen volt az energiaszektor, ahol 2010-ben a magyar arány 29 volt, jelenleg pedig 59 százalékos, tehát elértük a célunkat. Ilyen volt a bankszektor, ahol a magyar arány 2010-ben 40 százalék volt, most pedig 57 százalékon vagyunk. És ilyen volt a média és az ahhoz kapcsolódó iparágaknak a világa, ahol 34 százalékról indultunk, és most 55 százalékon vagyunk. Három szektorban sikeresek voltunk. Volt egy negyedik célkitűzésünk is, ezt úgy hívtuk, hogy bolti, vegyes kiskereskedelem. Elsősorban azért, mert az a benyomásunk, hogy a magyar mezőgazdaságnak és élelmiszeriparnak a sikeressége nemcsak rajtuk, saját magukon múlik, hogy hogyan termelnek, hatékonyak-e, hanem azon is, hogy milyen áron tudják eladni a termékeiket, vagyis milyen áron fogadják be a kereskedők az ő termékeiket. Ezért azt gondoltuk, hogy a bolti kereskedelem többségének magyar kézben kellene lenni. Itt azonban nem sikerült áttörést elérnünk, sőt éppen hogy elérjük, ha elérjük egyáltalán a 2010-es tulajdoni arányokat ebben a szektorban. Fejtörést okoz mindannyiunknak, ideértve a pénzügyminiszter urat is, de az agrárminisztert is, hogy hogyan lehetne ezen a helyzeten változtatni. Vannak ágazatok, amelyeket a következő tíz évben szeretnék megváltoztatni. Itt majd a végén visszatérek Parragh elnök úr ajánlatára, hogy szerződünk-e, megállapodjunk-e, mire állapodjunk meg a következő időszakban. Ha lesz ilyen megállapodás, amit én egyébként előrebecsátom, hogy támogatnék, akkor annak tartalmaznia kell azokat a szektorokat is, gazdasági ágazatokat, ahol a magyar tulajdoni arányban jelentős változást akarunk elérni, és 50 százalék fölé akarunk

jutni. Szerintem ilyen az információ és a kommunikáció, ilyen lehet az építőanyag-ipar, és ilyen lehet a vasúti kötőtpályás járműgyártás is, mégiscsak a Ganz-MÁVAG országa volnánk. És lehet, hogy a hárommal nem kell beérnünk, hanem mellé még újabb ágazatokat is megjelölhetünk a tárgyalások eredményeképpen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Végezetül min múlik a magyar gazdaság sikere? Ugyan mindig ebben az évadnyitó keretében arról beszélünk, hogy mi történt tavaly, és mi fog történni ebben az esztendőben, de talán érdemes azt a gyakorlati jelentőséggel bíró kérdést is fölvetni, hogy min múlik a magyar gazdaság sikere? Az előttem szólók mind gazdaságpolitikusok voltak, tehát Parragh elnök úr is és Varga Mihály pénzügyminiszter úr is. Én azonban csak egy miniszterelnök vagyok, én máshonnan nézem a világot, ezért mást szempontból adom meg a válaszomat erre a kérdésre. Szerintem a magyar gazdaság sikere három dolgon múlik. A magyar gazdaság minőségét három kategória sikeressége, minősége szabja meg. Az első a munkásaink minősége. A második a vállalkozóink minősége, a harmadik pedig a gazdaságpolitikusainknak a minősége.

És ha innen vetünk egy pillantást a következő évre meg a reményeinkre, akkor azt tudjuk mondani, hogy ahhoz, hogy a munkásainkról azt mondhassuk, hogy magas minőséget képviselnek, ahhoz általában három dolognak kell megfelelniük – most az egyszerűség kedvéért a munkás szót használom –: pontosaknak kell lenniük, tanulékonyaknak kell lenniük, és öntudattal kell rendelkezniük. Az öntudat talán magyarázatra szorul, de fontosnak tartom azt leszögezni, hogy amilyen az alkalmazottak, illetve a munkások öntudata egy országban, olyan az ország tartása, öntudata is; amilyen a testtartása a dolgozó embereknek, olyan a testtartása az országnak is. Ha a dolgozó embereknek, a munkásoknak a testtartása egyenes, akkor az ország tartása is egyenes. Ha azonban hajlott, ne adj' Isten hajlongó, akkor az ország is meghunyászkodó és hajbókoló lesz. Ma nem ilyen kormányunk van, és azért nem ilyen kormányunk van, mert akik támogatnak bennünket, az emberek egyenes testtartásúak, és jó minőséget képviselnek. Azt kell mondanom, hogy ez nem egyszerűen egy politikai vélemény, hanem a tények is alátámasztják. Hiszen a magyar munkások itt, Magyarországon viszik a világ legmodernebb gyárait. Nem kócerájokban dolgoznak, a világ legmodernebb gyárait viszik, a legmodernebb technológiai felszereltséggel, és azért jönnek ide újra és újra a beruházók, mert nem egyszerűen csak jó az adókönyezet, ami persze fontos, hanem mert jók a magyar munkások. Ugyanezek a munkások külföldön is megállják a helyüket. Öntudat

szempontjából pedig azt tudom mondani, hogy egy országban csak akkor lehet jobboldali-nemzeti kormány, mint most Magyarországon, ha egyébként a polgárok is, akiknek a többsége alkalmazott és dolgozó, hasonló módon gondolkodik. Ezért van ma nemzeti kormányunk. Ha nem így gondolkodnának az emberek, nem így gondolkodnának a munkások, akkor Magyarországon internacionalista, globalista Soros-kormány lenne. Ha az öntudatnak nem a nemzeti részét, hanem a személyes részét nézem, akkor azt kell mondanom, hogy a személyes öntudat, amit a magyar nyelv önbecsülésnek nevez, szintén elég jó állapotban van, mert bármilyen munkással, alkalmazottal beszélek bárhol, előbb-utóbb szóba hozza azt, hogy hogyan és miképpen taníttatja a gyerekeit. Aki pedig taníttatja a gyerekeit, annak van önbecsülése, és van tartása is. Összességében tehát azt kell mondanom, hogy a magyar gazdaságpolitika sikerességének első számú föltétele, vagyis, hogy jó minőségű munkásai legyenek Magyarországnak, az adva van.

A második kérdés a vállalkozóknak a minősége. Erről véleményt mondani nem az én tisztem, azért van a kamara, hogy ezt elvégezze. Ő rendelkezik, mármint a kamara rendelkezik azzal a minősítési rendszerrel, ami alapján véleményt mondhat a magyar vállalkozókról. Én csak azt tudom mondani, hogy a magyar vállalkozóknak szerintem három tulajdonsággal kell rendelkezniük. Az első, hogy legyenek kezdeményezők, legyenek ütésállóak, és legyenek magyarok. Ütésállóság alatt azt értem, hogy amikor elbuknak, akkor álljanak föl, és kezdjék újra. Magyaroknak, azt pedig úgy értem, hogy amikor jól megy nekik, akkor áldozzanak a hazájukra is: kultúrára, egyházra, sportra, helyi ügyekre, a városukra és a falujukra. De a mérleg megvonása nem az én dolgom, hanem a gazdasági kamaráé.

És végezetül egy sikeres gazdasághoz kellenek gazdaságpolitikusok is. Három dolgot szoktunk elvárni a gazdaságpolitikusainktól, hogy legyenek bátrak, legyenek kiszámíthatóak, és legyenek csapatjátékosok. Az a tandem, amely viszi a magyar gazdaságot, Varga Mihály pénzügyminiszter úr és Palkovics László gazdasági innovációs miniszterünk nemzetközi szinten is elismert, kiváló szakemberek, és az utóbbi évtized legjobbjai közé tartoznak. Őket segíti a kormányban még Sziijártó Péter és Mager Andrea, nevezhetjük őket segéderőknek is, mert más dolguk is van a gazdaságon kívül. Ők jók, sőt nagyon jók, mint az itt idézett számokból is kiolvashattuk. És van egy gazdaságpolitikus alfaj, ez egy külön besorolás, kategória, ez a jegybank és annak a vezetője. A jegybankkal szemben általában az az elvárása lehet egy országnak, hogy aki azt vezeti, az legyen kiemelkedően jó szellemi képességű és okos vezető, mert ott lehet, a jegybankban lehet először fölismerni a világgazdasági

változások új horizontjait és az új korszakok megjelenését. Úgyhogy azt hiszem, hogy itt sem panaszkodhatunk, a jegybankelnök úr kifejezetten kezdeményező jellegű, és a legtöbb gazdaságpolitikai innováció az elmúlt évtizedekben éppen tőle származott.

Összességében tehát azt kell mondanom, ha igaz, hogy rendelkezésre állnak a jó minőségű munkások, megvannak a jó minőségű vállalkozók, és jó minőségűek a gazdaságpolitikusok is, akkor már csak egyetlen dolog van, ez pedig az, ha az együttállása a három dolognak megvalósul, hogy a miniszterelnök mindezt ne rontsa el. Mikor nem rontja el a miniszterelnök az ilyen kedvező csillag-együttállást? Akkor, hogyha hallgat az okosabbra. Azért jöttünk ma, hogy hallgassunk az okosabbra. A gazdaság tekintetében hallgassunk a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarára. Ezért kifejezetten hálás vagyok az elnök úrnak, hogy fölvetette az együttműködés kérdését. Talán úgy illendő, László, hogy említsük meg, hogy a kamara és a kormány együttműködése nem volt előzmények nélkül való, mert a gazdasági élet szereplői közül az egyébként a gazdaságot mindig a politikától távol tartani igyekvő Demjén Sándor ágyazott meg ennek. Isten nyugosztalja! Emlékezzünk arra, hogy amikor a gazdaság nagy bajba került 2008-2009-ben, akkor Demjén Sándor elnök úr volt az, aki azt mondta, hogy radikális változásra van szükség, és a gazdasági élet szereplői nevében kötött egy megállapodást velünk, velem, ami aztán megágyazott annak az együttműködésnek, ami a kamara és a kormány között később létrejöhett. Én készen állok, mélyen tisztelt Elnök úr, arra, hogy a gazdaság következő tíz évének fejlődése érdekében megkössünk egy olyan megállapodást a kamara és a kormány között, amely minden fontos kérdést magába foglal, és garanciát ad a vállalkozói világnak a tekintetben, hogy Magyarország folytatni fogja az eddig sikeresnek bizonyult gazdaságpolitikáját.

Köszönöm szépen a meghívást! Köszönöm szépen, hogy itt lehettem!